

- زۆرن ئەو کۆنە عاشقانهی که به پێوه وهستاون و دین و دهچن و زیندهگی وهری دهخەن، بهلام له دواي خویانهوه کهلاکی عیشقهکانیان به دواي خویانهوه رادهکێشن

- نههامهتییه که لهوه دایه میشکی پیاوهکان به درێژایی میژوو بو جهنگ و یه کدی قهرکردن چالاکتر بووه، سه دهی بیست که سه دهی ئاوهز و عهقلزه دهیی بوو، کهچی خویناو بترین سه دهی پیر له چهکی کومه لکوژی بوو

ئه مپروکه ژماره ی عاشقانی ئه و دیو ته له کان به ههزاره هایه، به لام له باری واقعییه وه ژماره ی عاشقانی راسته قینه زۆر ده گمه نه

ئه زموونی نه رینی

له مپروکه دا جوړیک له خو هه له خه له تاندن هه یه به وهی که تیکنۆلۆژیای نوی وای کردوه چه شنیک له په یوه ندی ناسان په پدا بیته له ریگه ی ئینته رنیت و کۆمیوکاسیونیک ی بیگیان و میکانیکی، تۆره کۆمه لایه تییه کان ئەو ویله مان لیده کن که ژماره ی هاوړیکانمان هه موو پێوانه یه کی شکاندوه، پێشیرکییه ک له ئارادا هه یه که کی ژماره ی دۆستان ی ده گاته پینچ هه زار و ده هه زار و زیاتریش، ئەوه شیان ته وسئامیزه که له سه ر ئاستی واقعی هیچ پردی په یوه ندییه کی مرۆفانه و گیانی به گیانی له نیوان ئیمه دا نه بیته، کهچی دل به وه خوش بکه ین له و دیو ته له کانه وه په یوه ندی گهرمی هه وایمان له ته ک خه لکیکی زۆر دا هه یه، ئەوه پان ئەزموونکردنی پرکردنه وه ی شه به ق و درزی نیوان ئیمه و ئەوانی دیکه یه، ساخته کاری و خۆدزینه وه یه له نه بوونی په یوه ندییه کی راسته قینه و تۆکمه و دامه زراو، پینه و په رۆکردنه، پرکردنه وه ی بۆشاییه به بۆشایی، به لام گه وه هری په یوه ندی مرۆفیه روه رانه گه مه ی تێناخینی شتیکی نییه له ناو هیچدا، شاردنه وه ی هیچی به هیچ، به لکوو دا هی نانی رۆح و دۆخیکه له باری کۆمه لایه تییه وه که پێشتر نه مان بووه، وه ک دۆزینه وه ی له نا کاوی خوشه و بیستی و عیشقیکی که پێشتر چاوه روانی نه بووین، به جوړیک که بمانخاته ناو زه مه نیکی تازه وه که له و زه مه نه مردووه ی پێشووتر نه چیت.

هیچ له وه قورستر نییه مرۆف پرو به پروو بی ده مامک، لیره و هه نووکه، بتوانیت خوی بیته، بویه خه لکی ئیمه ئاسووده تره له و دیو هیلی تیلیفون و ئینته رنیت و جوړه ها ته لی دیکه وه ئەوانی دیکه بدوینیت، چونکه دووری ئەو ترسه ده کوژیت له وه ی که سی به رامبه ر چون کاردانه وه یه کی ده بیته، له پشت ته له کانه وه چه داممکدار بیت و چه بی ده مامک، مامه له و به ر خور دی ئەوانی دیکه چه نده خوش و ناخوش بیت، وه ها کوشنده و جه رگی ر نییه، به ین و مه ودا که ی نیوان که سه کان له و شهرم و دل هراوکییه که م ده کاته وه، ئاسانتریش ه حاشا له جوانی ناشیرینییه کانی خۆمان بکه ین. رۆماننووسی یابانی ' کینزۆ بورۆ' پروای وایه که هیچ شتیکی له وه کوشنده تر نییه که دوو عاشق ده که ونه به رده می یه کدی و چاو ده پرنه چاوی یه کدی، جا دیداره که چه ناشتییه وانی بیت و چه جهنگ. هه ر له به ر ئەوه شه که ئەمپروکه ژماره ی عاشقانی ئه و دیو ته له کان به ههزاره هایه، به لام له باری واقعییه وه ژماره ی عاشقانی راسته قینه زۆر ده گمه نه، که به راورد نا کریت له گه ل عاشقانی نار ه سه ن و ساخته باز. هاوکات هه مان شتیش راسته سه باره ت به جیاوازی نیوان هاوړی و دۆستی ره سه ن له به رامبه ر ساخته و درۆز نه کاند.

تیکنۆلۆژیای تازەى کۆمپووکاسیۆن سەلماندى کە مروۆقەکان، بە مئى و نیرەو، چەندە تەنیا و دوورن لە یەکدى، لەوێش غەمناکتر ئەوێهە کە چەندە دەترسین و لە شەرمان مردوون، بە تاییهتی لای ئێمە.

ئەمروکە ئامبەرەکان بوونەتە ئامرازى دروستکردنى پردى پەيوەندى، خودى پەيوەندى گيانى بە گيانىش روژ دواى روژ کەمتر دەبێتەو، پەيوەندى تازەى ميکانیکی خپراتر و ئاسانتر و ساردتر، فريوێهەى خوشرە کە هەزارەها بەو دلى خويان دەدەنەو کە هېشتا پرديان لەگەل ئەوانى دیکە ماوه.

گرفتى سەرەکى لەناو ئەو پچرانى پەيوەندىيە لە کويداىه؟ لە زمان خوێ يان مەرگى روچ و نارەسەنى و نەبوونى گەوھەريکى مروۆقەرەوانە؟ يان هەردووکیانە پیکەو؟ زمان بو خوى بيجگە لە نەخشەى روچ هيجى دیکە نيە، روچیکى رەنگين و روچیکى مردەلە دوو زمان و دوو نەخشەى جياوازيان دەبیت.

ئەوێ چيە و دەکات کە بو هەميشە و بئى وچان عاشقەکانيشمان لە جەنگيکى دەستەويهەى هەميشەبيدا بن؟ بوچى دەبیت بەدحاليوون چارەنووسى چيروکى عاشقەکانى ئێمە بېت؟ من لە چيروک و داستانهکانى ئەویندارى کۆن و تازەى خوومان رادەمېنم، لە لاوک و حەيرانەکانى جەنگ و ئەفین، دەگەم بەو راستيەى مەرگى ئەو هەموو عاشقانه و لیکدايران و بئى ئاکامى دلدارەکان: چين بيجگە لە مەحالى عيشق خوێ و کلۆلى عاشقە چکۆلەکان و گەورەکانى ميژووى خوومان، هەر دەبیت ميژووى وا پر لە نائومېدى پەند و وانە و حیکمەتيکى تېدا بېت، گەرچى دەرک بەوێش دەکەم کە شکست و دوورانى چيروکى عيشقەکان وام لېناکات بە تەنها دادگايى عاشقەکان بکەم و بە نابووت و نارەسەن بيانينم، کارى وا جوړیکە لە گەمزەيى.

بەلکوو ئەو هەقيقەتە تالە دەمانگەيەبیت بە دادگايى کۆى سىتمى ئەخلاقى و پايەکانى کولتور و ميژووى مەرگپەرستى خوومان، کە تا هەنووکە ميژووى مەرگى 'ئيرۆس - ي کوردى' دەستى بو نەبراوه، تاک و تەرا لە ناوئاخنى هەنديک لاوک و حەيران و بەيت و بالۆرەو و چەند تېکستیکى ئەدەبى بە ژمارە کەم، بە شەرمەو، ئاورى لېدراووتەو. گرنگ بو من وەک يەکيک لە ئيوه کە دلنيام بە تەمەنى ساواى خووتان بېت يان بە سالانتيکى زور بە کۆلەو وەک من سەدەها عاشقتان بينيوه کە ديوانە و شەيدا بوون تا گەيشتوون بە 'وہسلى يار'، کەچى ئەفسووس دواى لیکدايران و دلدوران و توران لە يەکدى، رق و کينەيان لە بەرامبەر يەکديدا بئى هاوتا و کوشندەيە، ناشيرينە بە وینەى مەرگ، مەرگى دوو دلدار کە هېشتا زيندوون و هەناسە دەدەن.

زورن ئەو کۆنە عاشقانهى کە بە پيوه وەستاون و ديڻ و دەچن و زيندەگى وەرئ دەخەن، بەلام لە دواى خويناو و کەلاکى عيشقەکانيان بە دواى خويناو و رادەکېشن.. هەر من بو خۆم بە ئاوردانەو وەبەک لە دويني تا هەنووکە سەدەها تەرم و تابووتى عاشقەکان و دلخوازەکانيانم بينيوه.. کاروانتيکى درېژ کە نە سەرى ديارە و نە کووتايى کە تا ناو جەرگەى جەهەننەم رېدەکات و بيجگە لە خويناوى دلەکان لە دواى خوێهە.. بيجگە لە فرمېسک و ئارەقە، لەو بيانەدا، هيج بەچيناھيلېت..!

پروانە ميراتى فيکرى هەموو مروۆقايەتى، لە 'يوان' تا هەنووکە، توومارى ئەدەب و ميژوو، بە مليونەها لەو کتېبانە توومارى تراژيدىاى مروۆقە و گيرۆدەبوونيەتى لەسەر زەمین، شپکارى رەوشتى ئەو بوونەوەرە دوو لاقەيە کە گرەوى لە هەموو درندەکانى ناو جەنگەل و دارستانەکان بردۆتەو. ميژووى سئى هەزار جەنگى گەورە و چکۆلەتر

به لگهی نهوویه که دیالوگ و لیکدی تیگه یشتن و میرات دابه شکردنی هه موو سه ر زه مین له نیوان مهردوومه کانداهه.

شادروشمی یونیسکو نهوویه: 'چ جهنگ و چ ناشتی بیت، ههردوویان زادهی خه یال و داهینانی پیاوه کانه.' نه هاهمه تیبه که له وه دایه میشکی پیاوه کان به دریزایی میژوو بو جهنگ و یه کدی فکردن چالاکتر بووه، سهدهی بیست که سهدهی ناوهز و عه قله دهیی بوو، کهچی خویناویتترین سهدهی پر له چهکی کومه لکوژی بوو: دوو جهنگی سه رتا پاگیری جیهانی و سی هه زار جهنگی لابه لایی، له روژه لاتنی ناوین: دروی به هاری عه ره بی که بوو به زستان و زه مه ره ریر و دوزه خی عه ره بی.

له روژه لاتنی ناوه راستدا چ شتیگ له مه رگی مروف هه رزانتیره؟ ناشناترین دیمه ن له مروکه دا به خه لکی نه م ناوچه یه کوشتن و یرین و سووتاندن و کاولکردنی خووی و دونیا یه، زوریشی به ناوی خودا و نیشتمان وه پیاده ده کریت. نهوویه ان بوو خوی بیجگه له مه رگه رستی هیچی دیکه نیبه.

هه تا زمانیش هه ژارتره له وهی بتوانییت له و دوحی 'هیچ - نه بوون' ه قورتارمان بکات، زمان دایر نیبه له کووی نه و سه رچاوانه ی که ژبار و کولتووری نیمه پیکده هی نییت، هه ر هه ژاریه ک له ده ره وه و ژینگه و ژبار و په روه رده ی نیمه له زماندا رهنگ ده داته وه، زمان هه رگیز ناتوانییت هه لگری نه و مانا جوان و به هادار و بالایه بییت که له ناو خودی ژباندا ونن، زمان هیچ نیه بیجگه له وینه ی خویمان له ناو ناوینه دا، یان ره سم و نه خشه ی روخی نیمه له ناو نیگار یکدا، نهوویه که ده بیستین سه دای ده نگه کانه، نه گینا مروقی زیندوو گوپی له دهنگی بیده نگی شه.

مه رجه بیر له و هه موو کلیلانه بکه یه وه که له مندالییه وه له زمانان ده درین، زورن نه وانه ی که به دریزایی ژبان ناتوانن نه و کلیلانه له زمانی خویمان بکه نه وه و بیان شکیینن، گوران - ی شاعیر به هه وه نته نه یوتووه: نه و خه یاله ی که پیی مه ستم.. بو م ناخریته ناو چوارچیوه ی هه لبه ستم..!

گوران باس له و کلپله ده کات که له زمانی دراوه، گه رچی نه م بایی نه وه نده ش نازاد بووه که جوانی له ناو سروشت و ژندا بی نییت، به لام هپشتا هه ست به نشوستی خووی ده کات وه ک مروف و شاعیر. کهچی زمانی نه لمانی له ریگهی 'نیچه' و 'هنگل' و ده به ها فه یله سووفی دیکه وه پتر ده کشییت نه و کاته ی فه لسه فه ی پی تو ماره ده کریت.

کووت و به ند و سنووره کانی زمان ره نگدانه وه ی سنووره سووره کانی روچ و عه قله، زمانیکی نازاد و کراوه پابه نده به کرانه وه ی روچ و عه قل. نیمه نه وه یه کی زمان و ده ست و قه لهم به ستر او مان هه یه که هه نووکه ناتوانییت دیرشتنیکی (نینشا) یه کی پوخت بنووسییت، کاره ساته و کهس خه می پینا خوات، له هه موو قوناغه کانی خویندندا، به دریزایی دوا زده سال که ته مه نیکه، هه مووان نه و دیرشتنه نه زبه ر ده که ن که ماموستا کانیا ن بو یان ده نووسنه وه، چاوه پروانی کام داهینان ده کریت له وه ها قوتا بخانه یه کی نموونه یی تووتیستان؟ هه ر له به ر نهوویه که دیسانه وه 'گوران' له به رده م جوانیدا سیر و سه رسام ده وه سیتی و هاوار ده کات: 'خوایه هیزی نینشایه ک..!'

گه رچی شیعر بوو خووی په ل ده هاویت بوو نه ودیوی زمانی کلپل دراوی خه لکی، شیعر پاکیزه یی زمانه به ره له وه ی له لایه ن شارستانییه تیکی به رخوره وه نه تک بکریت، به ر له په یدابوونی حه رامه کانی ثابین و کولتووری نه ریته خواز و کوئه خواز، شیعر یره له خودواندن و دواندن نه ویدیکه ش، راز و نیازی روچه و سه رده کات و ده که ویتته سه ر

لایوان و سەر کاغەز، دۆزینەووە و هەستکردنە بە شتێک کە هەست و چاوی راھاتوو لەسەر شتە باوەکان دەرکی ناکات، زاووزیکردنی ماناکان و وینەکان و تێماکانە لەناو یەکیددا، بەرھەمھێنان و داھێنان و زیندووکردنەوہی جوانی تازە و جوانییە کوژراوہکانە.

لەوہدایە یەکیک بلیت: کەواتە میراتی شیعی کلاسیک و تازە ی ئیمە بەو ھەموو زۆر و زەبەندییە خۆی، بەلگە یە ئەوہیە کە ئیمە تەندروست و ئازاد و زمان پاراو بووین، لە وەلامدا ناچارین بۆ رەسمی ئەو رۆحە بگەرین کە 'نالی' دەیەوێت بیسەلمیئیت 'خۆ کوردییە و خۆکردییە' نەک دەستکرد و لاساییکردنەوہ و قەرزکردن ییت.

زمان تاکە نیشانە یە بە تاکە کەسیک و نەتەوہیەک بلیت زیندووہ یان مردووہ. ئیمە ھێشتا لە قوئاغی بە پیروزکردنی زمانی داگیرکەرانی خۆمانین، عەرەبی و تورکی و فارسی، قوئاغی 'نەبوون' کە تیایدا کەوتووینەتە دەرەوہی زمانیکی زیندوو کە گوزارشت ییت لە ئیمە وەک مرووف و وەک کورد، مرووفیک لەناو زیان و سروشتدا، بەر لە بە 'شتبوون'، زمانیک کە لە قوئاغی ورت ورت و منگە منگ و بڤە و گڤە و پەپە دەرچوو ییت، زمانیک کە بتوانین تراژیدیایکان و کۆمیدیایکانی خۆمانی پی بنووسینەوہ.

ئیمە تەنھا لە ریگە ی زمانەوہ دەتوانین دەستنیشان ی ئەوہ بکەین بۆچی زمان نەیتوانیوہ تا ھەنووکە ئەوہ بدرکینیت و بلیت کە دەبوو بلیت و بیدرکینیت، مەرچە رەگ و سەرچاوەکانی ئەو ئیفلجیوونە بدۆزینەوہ.

من لەوہتە ی چیرۆکان دەنووسم ریزم لە خالبەندی نەگرتووہ کە وانە ی یەکەمی نووسینە کە یەک سەعاتی دەوێت فیری بیم، وەلی کە من لە خەمی رەسمکردنی رۆحیکی ھەلاھەلا و پەرش و بلاوی کارەکتەرەکاندا دەبم، لە نووسینەوہی خوینی ھەمیشە نەوہستاوی برینەکان و فرمیسکەکان و ئارەقە: مەحالە بتوانم ریز لە خالبەندی بگرم، ئەو دارسکان و دەرژران و دەرۆخانە وەھا کوشندەییە کە من گەمارۆ دەدات لە قوئاغی ھاوار و زریکەدا بژیم و فریای ریزمان و خالبەندییەکی باو و ئەکادیمیانە نەکەوم. چونکە خوین و فرمیسک و ئارەقە بۆ خوین زمانن. گەرچی یاسایەکی پەنھان و ناوہکی نووسین من لێدەخوړیت کە ھەرگیز پەیوہندییە بە یاسا فەرمییەکانی دەرەکی و زال و فەرمییەوہ نییە. ریزنەگرتن لە خالبەندی وای نەکردووہ خوینەرەکانیش بدۆزینم..!

یەکەمین نووسەر ی کە نھینی ریزنەگرتن لە خالبەندی تێگەیاندم 'جیمز جویس' بوو، چونکە فرمیسک و خوینی خەلک و خاکی 'تایرلەندی' دەنووسیتەوہ، لەپال نووسینەوہی کۆمیدیایەکی رەش کە خەندەییەکی خوینین لە زاریک یان دەم و لێویک دەدزیت کە پتر لە برین دەچیت نەک لچ و لێویکی لیکترازاو لەژێر زەبری خەنین..خەنینی خوینین.

تێگەپشتن لەوہ ئاسانە کە ئەگەر زانیمان نووسین و خەون دوو کۆرپە ی ھەمان مندالانن، کە ھەردووکیان پەیوہستن بە عەقلی پەنھان و شاراوہ و ژێرەوانکی و کوژراو: کانگا و تابووت و گۆرستانی ھەموو خەون و خەیاڵ و حەز و ئارەزووہ مروییەکان.